

Posudek bakalářské práce

Eva Lohniská: Historie lesnického archivnictví na území východních Čech

Univerzita Pardubice, Ústav historických věd, Fakulta filozofická, obor: Spisová a archivní služba, červenec 2013

Bakalářská práce Evy Lohnické se zabývá tématem lesnického archivnictví na území východních Čech s přesahem jak regionálním, neboť část práce věnuje i Národnímu zemědělskému muzeu v Ohradě, tak i tematickým, když problematiku archivní doplňuje správním vývojem zemědělských lesnických organizací ve východních Čechách. Na několika málo místech je hranice přesahu velice tenká, nicméně hlavní dějová linie zůstává zachována.

Z hlediska výběru tématu se jedná o pozitivní počín, protože zejména současníkům přináší ucelený pohled na vývoj péče o dokumenty ve strategické lesnické organizaci – státním podniku Lesy České republiky se sídlem v Hradci Králové. Z pochopitelných důvodů se věnuje i historii a správě dokumentů předchůdců podniku a to v rozsahu, který jí umožnil přístup k pramenům. Ostatně práce s literaturou a prameny patří k silným stránkám předloženého díla, v němž studentka prokázala široký rozsah studovaného materiálu. Je pravdou, že ne vždy dokázala ze zkoumaných textů zachytit to nejpodstatnější, ale s přihlédnutím k první takto rozsáhlé práci lze tuto skutečnost tolerovat.

Během studia a vlastního psaní bakalářské práce využila jak odborné články a literaturu, to zejména v úvodní části práce, tak prameny získané v archivu, dokázala si poradit i s řadou internetových zdrojů a využila osobní návštěvy v archivu Lesů České republiky a na metodickém pracovišti Státního oblastního archivu v Zámrsku.

V předložené části se celkem zdařilo propojit teoretické znalosti s praktickou stránkou péče o dokumenty. Poněkud stranou však zůstalo zdůvodnění provázanosti správního vývoje, který správně ohodnotila jako velmi komplikovaný, ale důsledky na předarchivní péči se v práci příliš neprojeví. Místy proto působí samoúčelně.

Na práci, která je psána přehledně a srozumitelně, lze ocenit snahu o vlastní zhodnocení zkoumané oblasti a přiblížení zájemcům co nejvíce informací. Pravopisné chyby se vyskytují v minimální míře (např. ve shodě podmětu a přísudku), složitější situace nastává ve stylistice, která zcela nahodile vážne (zejména v části, týkající se počátků archivu LČR), ale i toto lze přičíst autorčině publikační nevyzrálosti. Z drobnějších metodických chyb je možné poukázat na nesrovnalost při vyjádření na str. 18, že „*každý podnik má svůj vlastní inventář uložený ve Státním oblastním archivu v Zámrsku*“ (jistě byl míněn archivní fond), nebo když na str. 29 hovoří o působnosti na celém *českém území*, ve smyslu území celé České republiky.

Po formální stránce je práce na celkem dobré úrovni a vypovídá o pečlivém zpracování. Celkem dobře se autorka vyrovnala s omezením přístupu některých zdrojů u původce, jež však dokázala nahradit plnohodnotnými zveřejněnými dálkovým přístupem.

Práce Evy Lohniské je solidním výsledkem bakalářského studia a soustředěnému čtenáři může přinést řadu zajímavých informací. Práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako ještě velmi dobrou.

V Pardubicích dne 27. 7. 2013

Mgr. Helena Pochobradská, Ph.D.